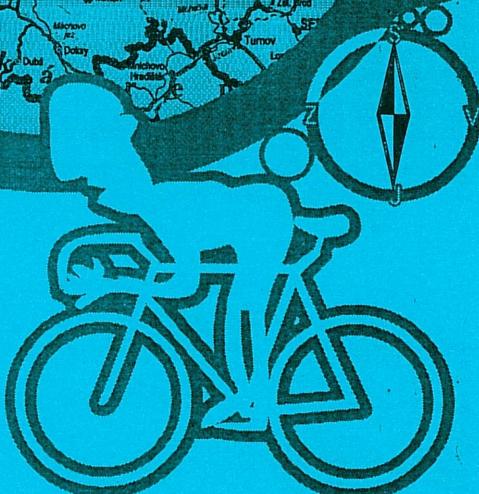

Na kole po
EUROREGIONU NISA

III. CZ

This project is supported by European's Union Phare Programme
Tento projekt je podpořen Evropskou Unií z Programu Phare

OBSAH

	①	Z Jablonného v Podještědi k pekárně chleba v Křižanech.	<i>str.</i> 1
	②	Z Mimoně do Doks po silnici č.270.	3
	③	Krajinou písku a rybníků - z Doks do Zahrádek u České Lípy.	5
	④	Z Malé Skály do Turnova podél řeky Jizery.	7
	⑤	Z Podještědi do Českého ráje - Hodkovice nad Mohelkou - Malá Skála.	9
	⑥	Podještědská naučná trasa - z Osečné do Hodkovic nad Mohelkou.	11
	⑦	Horská premie Lužických hor - z Mařenic do Rybníště.	13
	⑧	Podhůřím Lužických hor - ze Stráže pod Ralskem do Nového Boru.	15
	⑨	Z Rybníště až do Saského Švýcarska.	17
	⑩	Krajem sklářů - Kytlice - Prácheň - Česká Lipa.	19

Z Jablonného v Podještědí k pekárně chleba v Křížanech.

Jedná se o část značené trasy KČT číslo 21, vyznačenou již řadu let, ale poměrně málo užívanou. Dnes si ukážeme zajímavá místa a navíc, v cíli nás čeká pekárna chleba, kde přes okénko prodávají mimo sobotu nepřetržitě teplý a chutný chlebíček. Vedle v domku je malá pražírna kávy, kde navíc nabízí oříšky, sušené ovoce a dárkové krabice.

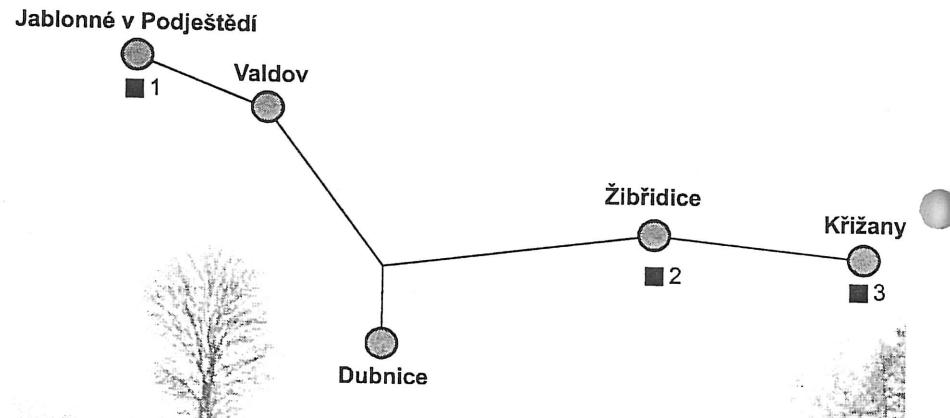
Start máme u nádraží ČD v Jablonnému v Podještědí, jsme v nadmořské výšce 318 m.n.m.. Cesta nás vede kolem továrny Preciosa k městským hradbám. Mineme pomníček a zatočíme vpravo do kopečka. Za domky již vidíme části dochovalých zbytků městského opevnění. Hradby se budou postupně opravovat, máme se na co těšit. Dál jedeme k bývalé pile, směrem na Mimoř, mineme náměstí a sjíždíme k Panenskému potoku. Za ním již cesta prudce stoupá a v místě zatáčky nám trasa odbočuje vlevo, pozor na auta a nepřehlédnout odbočku! Cesta vede na Dubnici. Ještě pár domků a již opět stoupáme kolem ovocných stromů na velkou rovinu. Zde se neustále tvoří černá skládka, my ale pomalu vyhlížíme mohutný vrch Tlustce. To je kopec, kde se neustále těží kámen a hora pomalu ubývá.

Přijíždíme k osadě Valdov, domky jsou rozáhozené po stráni, jen věžička hasičárny je osazena křížkem. Je tu třešňová alej, na podzim se tu sjíždějí houbaři. Dál za obcí je hezký les, kolem cesty opět ovocné stromy a jsme

pískoven. Zde se těží štěrk a jezdí tu někdy velká nákladní auta. Dál cesta klesá k obci Dubnice. Na křižovatce odbočíme vlevo a na dalším rozcestí vpravo. Nyní jsme na cestě, která nás vede směrem k Ještědu. Nyní se vrchol bude neustále přibližovat. Kolem pískovcových skal stoupáme, ale cesta je příjemná, skoro rovina. Na kraji Žibřidic je řada velkých statků, některé jsou hrázdené, jiné srubové vyvedené v barvách. Stále rovně stoupáme nyní kolem malých chaloupek a jsme na návsi. Je tu opravená škola z počátku století, obchod a hospoda, na návrší kostel a fara v kamenném ohrazení zaniklého hřbitova, sídlí tu Komunita sv. Zdislavy. Dál stále rovně, místy přímo podél vody. Obec končí hezkou kapličkou se sochou sv. Piety a chalupou u pískovny. Za mostkem již začínají Křížany. Na pravé straně "čudi" komín cihelny. Zde lze i nakouknout na výrobu cihel, pracuje tu i "katr" - stroj na řezání prken. Mnozí z nás tuto výrobu uvidí poprvé. Stojí to za přestávku.

V těchto místech mlíjíme starodávný mlýn, kterých tu v minulosti bylo několik. Opět mostek přes potok a jsme u skal. Zde často působí horolezci. Krkavčí skály mají několik lezeckých věží a řadu cest. Již vidíme kostel v Křížanech. Vznikl v r.1384 a je zasvěcen sv.Maxmiliánovi. Kolem radnice zamíříme k pekárni - cíli putování.

Žibřidice

Jablonec v Podještědí

Místní zajímavosti:

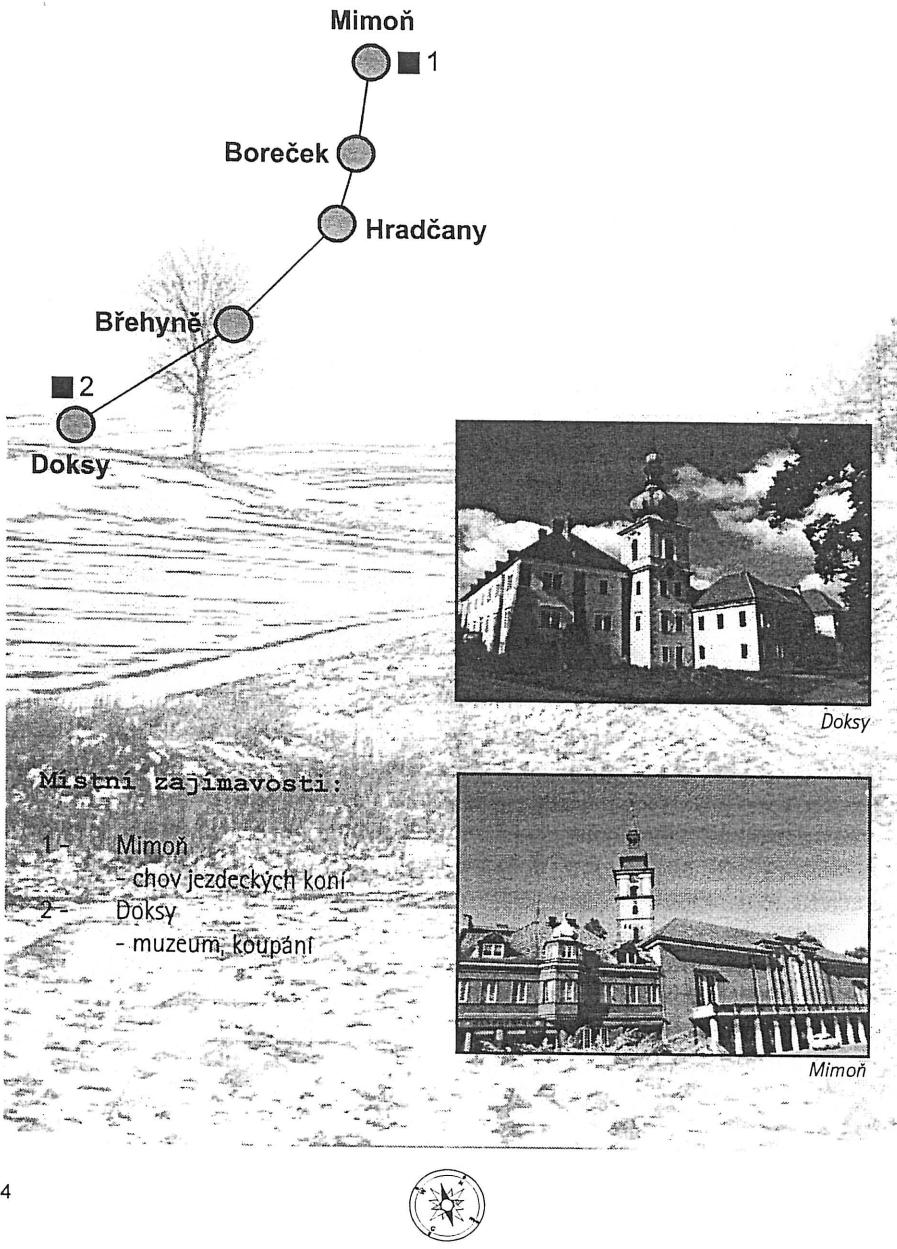
- 1 - Jablonné v Podještědí:
- staré hradby
- 2 - Žibřidice:
- Kostel - sídlo komunity sv. Zdislavky
- 3 - Křížany
- Kostel sv. maxmiliána

Z Mimoně do Doks po silnici č. 270.

hrázia jsme v Hradčanech. Kdo zde odbočí, může si prohlédnout obec, kde se dříve mluvilo rusky. Je tu u silnice obchod a nedaleko je známý ranč, kde se o prázdninách schází trapeři.

Od Hradčanských rybníků opět malíčko stoupání a jsme na rovinách, kde mijíme pískovcové skalní útvary a na podzim desítky aut vášnivých houbařů. Ke konci rovin jedeme místy, kde dříve byly tankové dráhy a často tu hučely ocelové kolosy našich ruských hostů. Dnes již tyto podivné stezky zarůstají trávou. Vjíždíme do úseku s močály po levé straně začíná Národní přírodní rezervace - Břehyně Pecepol. Následuje les a samota Břehyně, krásné srubové domy a výhled na první pořádný rybník. Koupání je zde zakázáno - jsme v rezervaci! Dál již začíná lesopark, první chatičky a jsme v rekreacní zóně Bílý kámen. Zde bývá po sezóně klid, ale o prázdninách tu táborejí stovky hostů. Po chvíli již začínají první vily a jsme v Doksech. Podjedeme železnici a můžeme odbočit k Máchovu jezeru. Kdo je unaven, zamíří do města. Je tu bohatá nabídka občerstvení i ubytování. Také dost památek a místních zajímavostí. Na náměstí je informační kancelář a vždy ochotný pan vedoucí, který vám doporučí vše potřebné. Já osobně obdivoval místní sádky, kde se dá koupit živá ryba, a kde trávník vypásá rodina muflonů. Doksy mají překrásné okolí a nabízejí řadu dalších výletů.

Krajinou písku a rybníků - z Doks do Zahrádek u České Lípy.

Do Doks je dobré vlakové spojení, je tu i pestrý nabídka ubytování. Na výlet se vydáme až po prohlídce města. Do zámecké zahrady se může, v zámku je škola a tam už nás nepustí. Stavbu si prohlédneme i ze zadní strany, uvidíme krásně členité štíty a opravená průčelí. Tak vyrazíme na trasu. Jedeme po silnici jako na Mimoň. První odbočka vlevo je na Bílý kámen, tu přejedeme a odbočíme až na směrovce Staré Splavy, to je naše cesta. Hezký asfalt, kolem borové lesy, rovinka jen za lesem kopec Borný a místy skály. Zajedeme po silnici až do obce Staré Splavy. Zde pokoukáme po hezkých domech a vystoupíme na hráz jezera. Rybník má ve skále vysekanou výpustní štolu a dřív tu klapal mlýn. Můžeme se tu občerstvit, ale rychle dál.

Vyrážíme zpět po silnici a odbočíme vlevo po modré turistické značce. Cesta je příjemná, brzy dojedeme k hájovně, je tu obora vojenských lesů, krmelce, včelin a velká paseka. Dál jedeme k místu, kde je označen Konvalinkový vrch. Dál nás vede značka k přejezdu železnice a podél trati kousek po písečné cestě a jsme v Provodíně. Kolem nádraží projedeme k silnici a zde zahneme vlevo k obci Jestřabí. Ujedeme asi 1,5km a jsme u kostela sv. Ondřeje. Dál již nejedeme! Po silnici se řítí auta jako hučící lavina. Tak zpět do vsi. Na vršku se tyčí skalní hrad, dnes již zřícenina. S kolem to nejde, ale výhled je tu nádherný. Pod hradem je malý lesní hřbitůvek s kaplí a

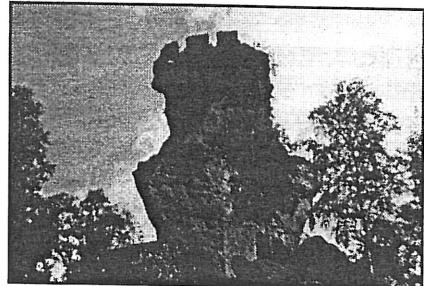
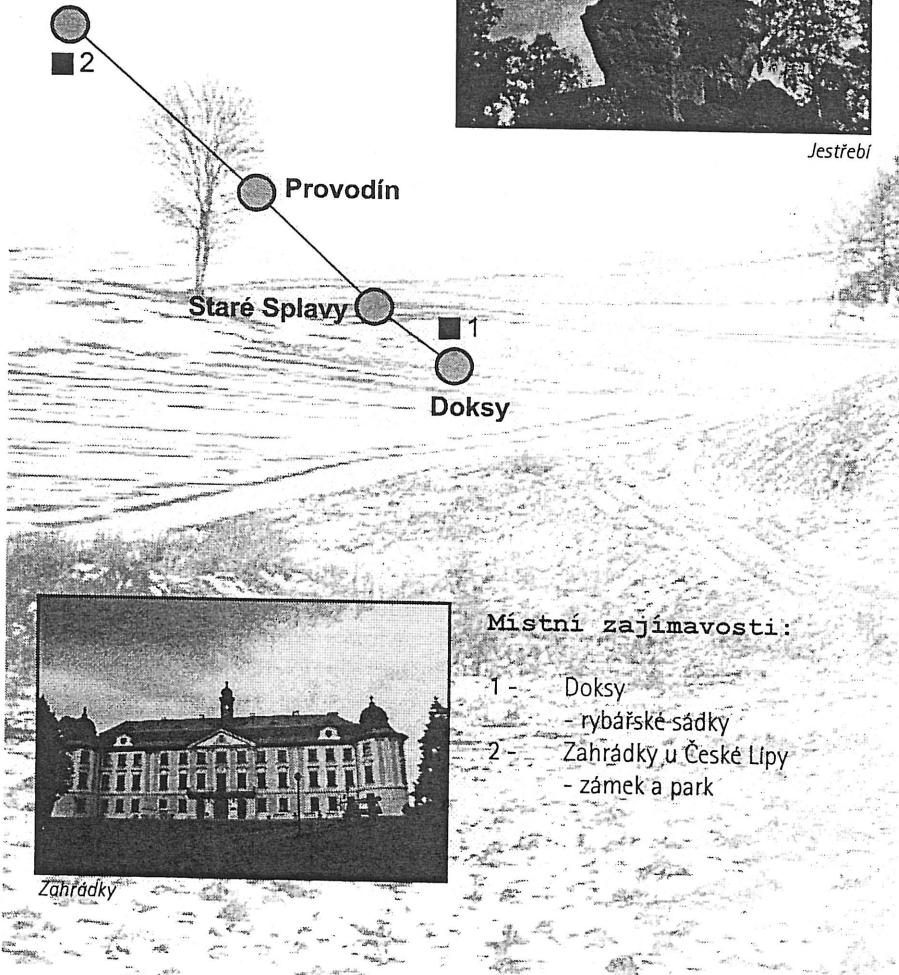
ohradou. Kolem je řada fortelných chalup, radost pohledět! Nyní se opět vrátíme do Provodína. Uvidíme zblízka areál pískoven, kde se těží bílý, jemný sklářský písek. V obci je nabídka dobrých sportovních možností i ubytování (penzion 125) s celoročním provozem.

Dál pojedeme posilničce, stoupání nad obcí nám nabídne pohled na skály - Provodínské kameny, které z dálky vypadají jako ležící dívka.

Silnice nás vede náhorní planinou, později klesáme k silnici. Zde pozor! Přejíždíme hlavní tah na Českou Lípu. Rovně dál klesá cesta k zajímavé obci Zahrádky. Opět řada hezkých domů, jsme v divokém údolí, kde začíná známé Peklo. Prudce stoupáme a zabočíme k zámku. Zámek má parkovou zahradu, řadu hospodářských stavení a různé služby. Lze tu přijemně posedět, občerstvit znavené tělo a dohodnout i nocleh na zámku za rozumný peníz. V okolí je řada památek a dobré hospůdky. Na vzdálenější cíle vyrážíme příště. Za odbočení ještě stojí malý výlet k velkému rybníku. Je to krásná vodní plocha, močálovité okolí a je to vyhlášené sídliště vodního ptačstva. Zde lze tiše postát a prožít chvíliku s půvabnou přírodou a vodním životem.

Zahrádky
u České Lípy

Z Malé Skály do Turnova podél řeky Jizerky.

Krátký, ale romantický výlet. Ujedeme asi 10km, poznáme zajímavá místa s řadou překvapení a lákavých odbočení. Nejdříve si dáme kolečko po obci. Lávka u studánky kousek za koupalištěm nás zavede přes Jizeru pod Pantheon. Na stráni před námi je velký parka v něm malý zámeček, bývalý pivovar a příjemná restaurace. Na skály Pantheonu se s kolem nedá, tak se jen pokoukáme. U silnice je nabídka různých občerstvení a projedeme k železnému mostu. Minulijsme odbočku na ostrov s veřejným tábřištěm. Zpět do centra obce přes most a již startujeme na túru. Kolem kapličky a přes příjezd. Odbočíme vpravo po rovince směrem k Turnovu.

Silnice se rychle mění v stoupající a vlnící se lesní silničku. Zde začíná pestrá příroda, zátáčky, rokle a první skalky. Jsme pod skalním městem Chléviště a Kalich. Po několika zátáčkách jsme již hezky vysoko nad řekou a cesta se dostává na jižní stráň a klesá. Železnice je pod námi v tunelu. Nad námi v prudkém svahu je cesta ke zřícenině hradu Zbiroh. Začíná obec Rakousy.

V těchto místech narazíme opět na značenou cyklotrasu, tentokrát na červenou, která vede vzhůru do stráni směrem ke Kozákovu. Tam někde je víska, která má milé jméno Klokočí. Jsou tam další skály a skalní hrad Rotštejn. Kdo má sílu a chuť, může si odpočinout a opět se vrátit. My jedeme dál, je to příjemné, je to

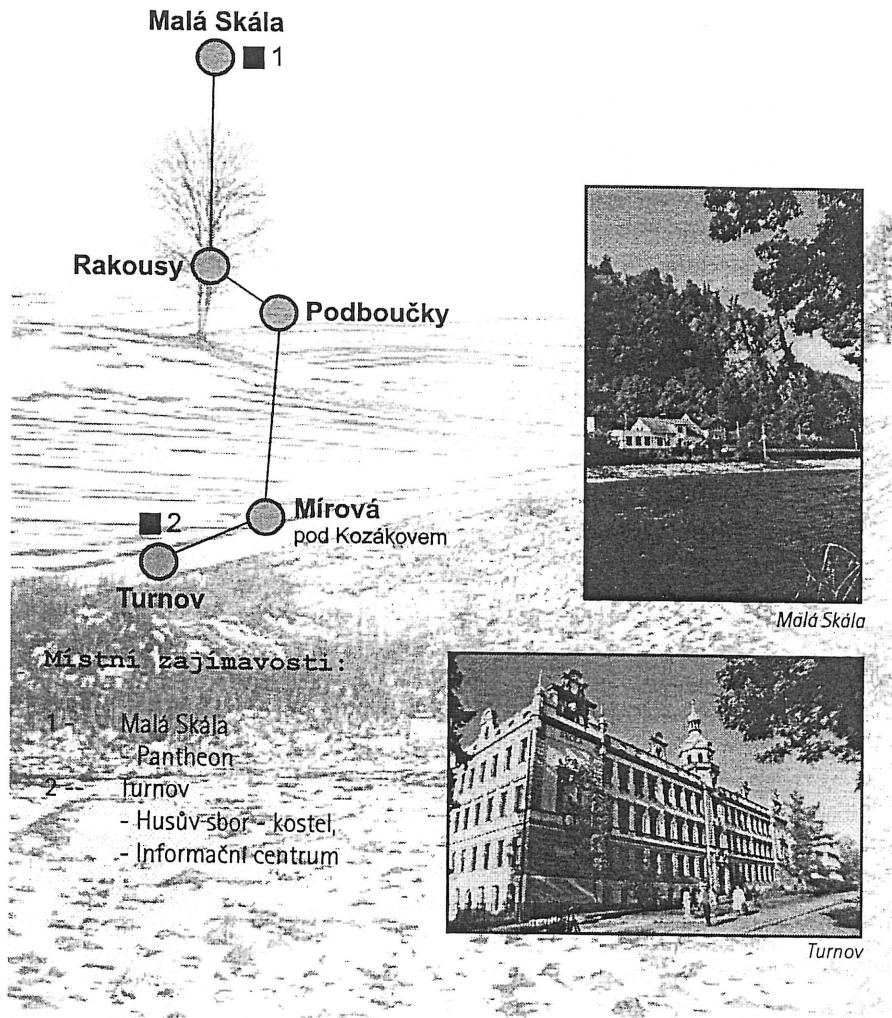
z kopce. Jedeme místem, které se jmenuje Podloučky, opět jsme kousek nad Jizerou. Řeka se tu v údolí zavlnila, vytváří veliké "S" a nyní se rovná k Dolánkám. Tam někde v údolí je nížina, rovinatá cesta s restaurací "U zrcadlové kozy". Tam je těž možno odbočit. Značka ale vede dál po silnici. Podle tabulí tu začíná obec Mírová pod Kozákovem.

Je tu řada hezkých výhledů, hezké domky a chatičky. Všude plno ovocných stromů a další možnost odbočení do skalních měst Klokočských skal. Před námi už cítíme město. Do Turnova vjíždíme krásným parkem, klesáme a na rovince se zastavíme u turistických rozcestníků. Zde je nabídka odbočení ke koupališti do Dolánek, k Dlaskovu statku i k romantickému jezu. Navíc jsme v místech, kde řadu let sídlila posádka vojáků z Ruska. Řada domů tu ještě čeká na rekonstrukci. Obytný věžák byl naštěstí odstraněn. Příjemné pokoukání je na nový penzion, který má moderní ráz vstupů a balkonů. Dál jedeme již k centru města.

Potkáváme opět českou hospodu "U Karla IV.", moderní kostel z 30. Let, věhlasnou Uměleckou školu, krásnou sokolovnu a již jsme u muzea. Kdo jej nezná, ať neváhá s návštěvou. Uvidí dávnou minulost jak dějin člověka, tak drahokamů a jejich domácí výroby. Již jsme na náměstí krásnou radnicí a klášterem. Vedle je informační kancelář a místo startu všech

značených cyklotras do Českého ráje. K nádraží ČD je to ještě 1km, tam už zamíříme k domovu vláčkem.

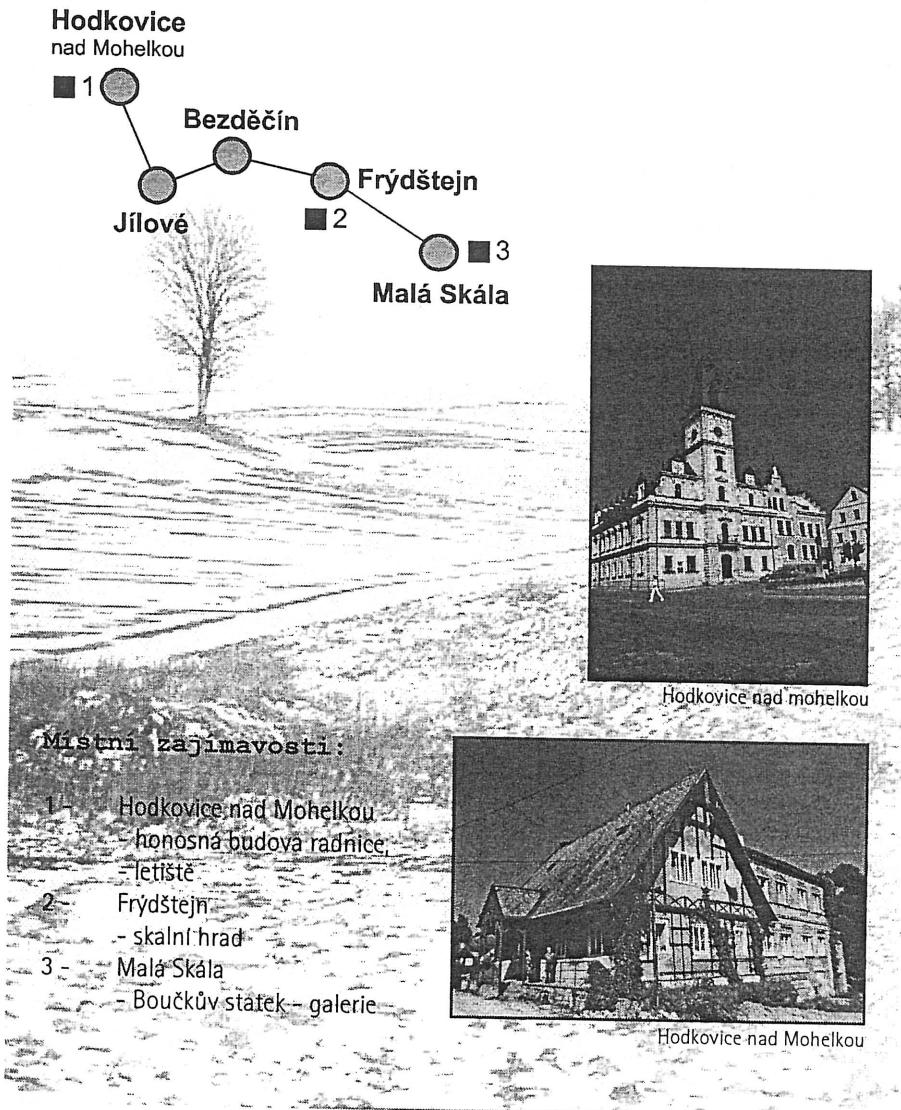
Z Podještědí do Českého ráje - Hodkovice nad Mohelkou - Malá Skála.

Hodkovice si musíme pořádně prohlédnout! Přímo pod náměstím, u sochy sv. Anny je rozložitý dům, kde byl první místní pivovar. Má rozlehlé sklepy a určitě něco pamatuje. Za vodou je nově opravený komplex budov pivovaru, který byl již dávno zrušen. Dům sám má průchelí s řadou secesních ozdob a stojí za prohlédnutí.

Dál na výlet vyrazíme přes silnici - dálnici na Prahu. Musíme se dostat na starou cestu k obci Jílové. Vlevo je statek jako tvrz, kde se chovají koně pro sportovní soutěže. Kostel je již zcela rozpadlý, a tak pojedeme na kraj obce. Zde na rozcestí odbocíme na Frýdštejn. Cesta mírně stoupá a v dálce vidíme království drátů a stožárů, to je měnirna el. proudu Bezdězin. Do té obce dojedeme po silnici a máme ujet asi 5km. V tomto úseku cesty je velký kamenolom, a tak pozor na nákladní vozy s kamením. V pracovní dny se tu otáčejí jeden za druhým. Těží se tu známý mandlovec, ve kterém jsou první pozdravy Českého ráje - kuličky achátů či jaspisů.

Vystoupáme k další silnici, kterou přejedeme. Silnice vede z Turnova na Jablonec nad Nisou a zatím nás nezajímá. Jedeme obcí Frýdštejn a náhle uvidíme věž a hrady skalního hradu stejného jména. Na konci obce jsou již krásné chalupy s vyrezáváním, a také jedna novinka. Zde jsou již cykloturistické značené trasy! Na rozcestí u lesa je i směrová tabule s nabídkou cyklovýletů po značené

modrožluté značce. My pokoukáme po hezké krajině a dáme se do sjíždění. Prohlédněte si brzdy, nyní budeme stále klesat a klesat. V lese ještě jednou pohled na zříceninu hradu, který se pomalu opravuje. Zde také končí jedna z povídek Karolíny Světlé, ale s velmi smutným koncem. Projedeme lesem a už vidíme tu krásu. Po levé straně vykukuje skalní hřeben Pantheonu, za údolím skály a věže Suchých Skal. Jedna zatáčka za druhou nás vede do údolí k řece Jizeře. Ještě pozor při přejíždění silnice! Jezdí tu kolony od Prahy na Krkonoše. Přejedeme raději most a jsme v klidné části s řadou památek. Hned za mostem je veliká chalupa, hezky opravená s hospodou a galerií - Boučkův statek. Kousek vlevo je malá kaplička a cesta ke koupališti. Zde také uvidíte známý jez, kde se jezdí na lodích a na ostrově je veřejné tábořiště vhodné ke stanování. Na koupališti o prázdninách nabízejí půjčování lodí i horských kol, průvodce po okoli a zajímavé výlety. Kam se kolem podíváte jsou skály a skalní města. Některá nejsou vidět, ale jistě stojí za návštěvu. Kousek od řeky je i hezké nádraží ČD, kde můžeme nasednout na vláček k domovu. Ujeli jsme asi 15km a poznali krásný kraj.

Podještědská naučná trasa - z Osečné do Hodkovic nad Mohelkou.

Výlet započneme v Osečné. Je to městečko, kde seženete ubytování a řada hostů se ubytuje v místních lázních, dá se zapsat k nějakým léčebným procedurám a o volných chvílkách si vyjíždí na kole do zajímavého okolí. Tento výlet nabízí opravdu mnohé zajímavosti. Pojďte s námi. V Osečné mírně stoupáme kolem kostela, všimneme si některých zachovalých domů i hezkých nadstaveb. Značka hlásí konec města a po pravé ruce nenápadně mizí žlutá turistická značka do kroví. Je tu na návrší barokní sousoší a stojí za prohlédnutí, ale pěšky!

Dál již jedeme příjemným lesíkem, mineme kapličku a údolí nás doveze do obce Kotel. Zde mírně stoupáme a až na samém konci vsi odbočuje cesta a opět turistická značka k pamětním lípám. Ta poslední je asi nejstarší, je dutá a stojí za prohlédnutí. Pár kroků do polí ještě nabízí hezký výhled na Ještěd a podhůří. Vrátme se zpět na silnici a jedeme dál na rovinu. Zde silnice odbočuje doleva, my se dáme ale doprava. Je tu též odbočka na Čertovu zed', ale tam se s kolem nedá. Začínáme pomalu klesat k obci Smržov. Jezdí tu autobus a označené zastávky nás směrují do obce, kde je u cesty malý kostelíček, hospoda a hezké domky. Zde se na polích setkáte s plantážemi rybízu, je to místní specialita pro výrobu ovocných šťáv.

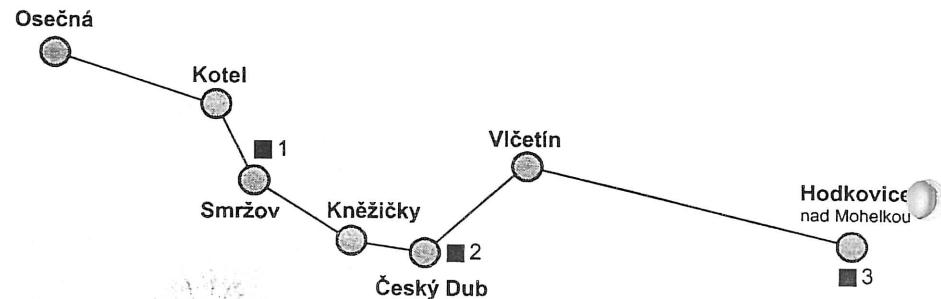
Nyní již prudce sjíždíme do údolíčka. Opět chaloupky, to už jsou Kněžíčky a dál vjíždíme do Českého Dubu.

Cesta nás povede přímo kolem muzea, kde je informační kancelář a nabídka řady památek a zajímavostí. Dál projíždíme údolíčkem pod zbytky hradeb, míjíme části zámku a odbočujeme doprava po silnici na Hodkovic. Projedeme kolem benzínové pumpy a dál z města již opět vidíme hřeben hor mezi Ještědem a Javorníkem. Vlevo je jedna z posledních cihelen v kraji. Dál míříme k samotě Domaslovice. Zde malíčko odbočíme a prohlédneme si na rozcestí na potoku starý mlýn. Přímo u rozcestí je barokní kaplička (1735) a u ní malá senzace! Kámen - pomníček - smírčí kříž? Je to hraniční kámen panství Johanitů, kteří budovali sídlo v Českém Dubu.

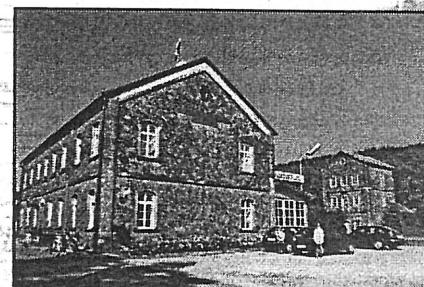
Nyní se vydáme dále na cestu. Silnice stoupá a už vjíždíme do Vlčetína, ještě trochu do kopce a jsme na silnici, kde se rádi projedou milovníci silničních kol. Je tu dobrá silnice, hladký povrch a příjemné střídání lesů, alejí a polí. Skoro po vrstevnici se rychle přiblížíme k Hodkovicím nad Mohelkou. Vlevo odbočuje stará silnice na Liberec přes Záskalí. Dáme se ale do centra města.

Je tu pěkné náměstí se sochou T.G. Masaryka. Honosná radnice a moc hezká kašna. V dolní části náměstí čekají ještě některé domy na opravu. Zde odbočíme ke kostelu a kolem pekařství dojdeme i k příjemné hospůdce. Na druhé straně města je nádraží ČD, kde můžeme tůru ukončit a vrátit se k domovu vláčkem. Z Osečné je to 18km.

Smržov

Hodkovice nad Mohelkou

Místní zajímavosti:

- 1 - Smržov
 - kaplička u silnice
- 2 - Český Dub
 - původní sídlo Johaničů
- 3 - Hodkovice nad Mohelkou
 - nádraží

Horské premié Lužických hor - z Mařenic do Rybníště.

Tento výlet je pouze pro milovníky kopců, prudkých stoupání a klesání. Start volíme z obce Mařenice, která je nedaleko od hraničního přechodu Krompach nebo od nádraží v Jablonném v Podještědí, kde již několik týr začínalo. Mařenice mají hezké hospůdky a překrásný kostel, řadu kouzelných chaloupek, říčky Svitávky a pískovcové skály. Leží v CHKO Lužické hory a stojí za důkladné prozkoumání. Mají zajímavé okolí s hornickou i sklářskou minulostí. Tak startujeme. Podél říčky stoupáme na Juliovku a rovně dál na Dolní Světlou. Již se nezdržujeme, začíná první horská premié. Silnice prudce stoupá na Horní Světlou. Náhle je teplo, převody pomalu nestačí. Kopec vyšlape jen zdatný sportovec. Na vrcholu je rozcestí. Láká nás kozí farma i penzion. My odbočíme mimo ves do polí a po pár metrech máme za odměnu výhled na krásné kopečky v údolí.

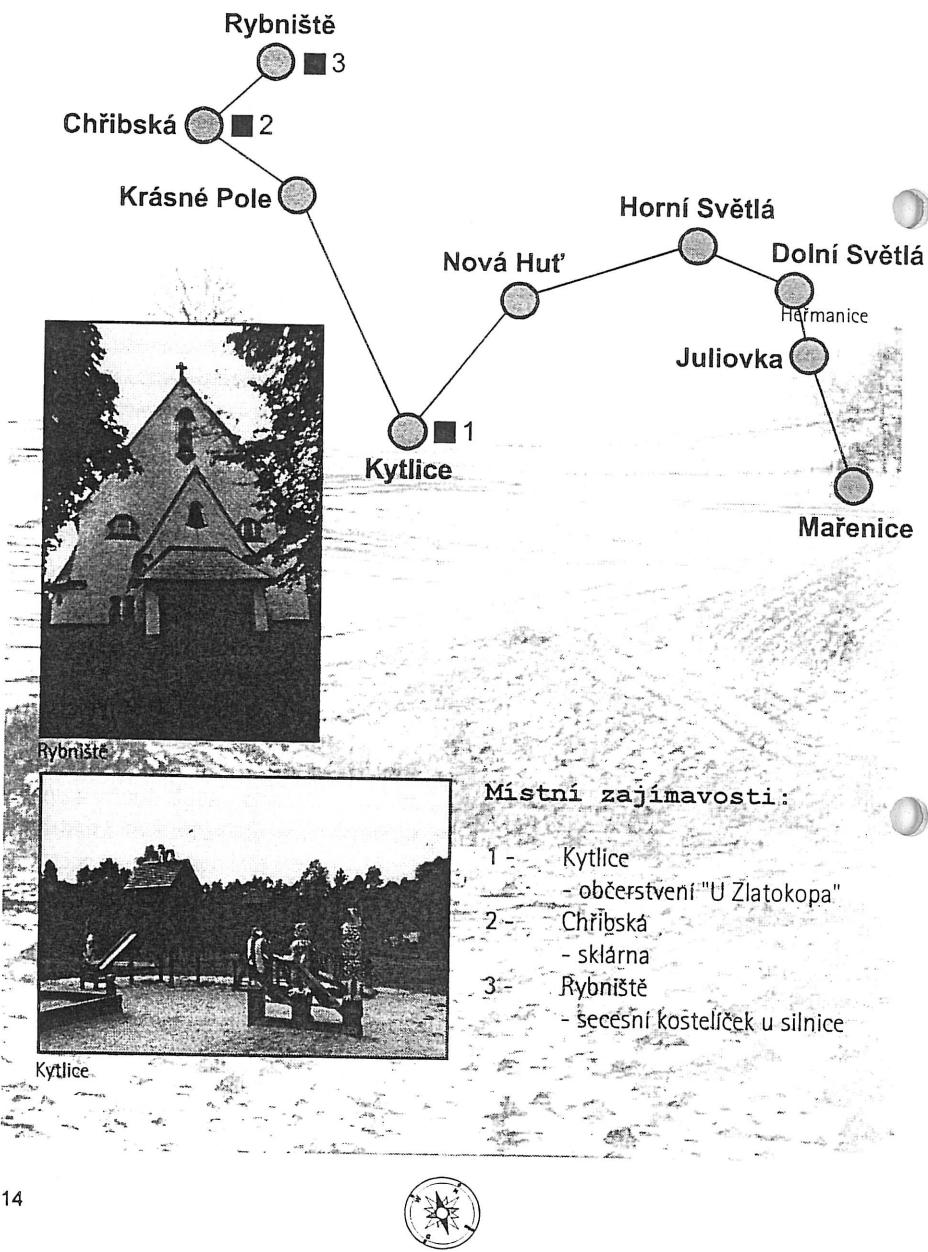
Nyní již čeká les, který nás povede asi 5km až na samotu Nová Huť. Tento úsek je řádně zvlněný, prudké sjezdy i stoupání. Mineme linii bunkrů, v údolí opravenou sochu sv. Jana Nepomuckého i památný buk Kaufmannův. Místo s křížením silnice je na Nové Huti nebezpečné, jezdí tu mnoho nákladáků a pěkně ostře! My musíme vlevo přejít nad železnicí a hned odbočit na Kytlice. Hluk motorů mizí v dálce, klesáme opět lesem, přejedeme železniční přejezd a dál nás vítá velký Hraniční rybník. Slouží jako zásobárna pitné vody, tak žádné koupání! Dolů již teče potůček říčky Kamenice a ten nás

doprovází k prvním pasenkám. Zde z bývalé pily vznikl hezký rekreační tábor - jsme ve Falknově. Pojedeme ještě kolem skal, podjezd dráhy a začíná obec Kytlice. Stojí za to zajet až na rozcestí u Zlatokopa.

Je tu příjemné pokoukání a fúra zajímavostí. Opět hezké domečky ve stráni. Tam nás také čeká silnička odbočující na Chřibskou. Poznáte ji podle toho, že stoupá přímo do nebe. Tady auta řadí jedničku! My opět slapeme a je horko. Na rovince je poslední výhled na domy. Nyní začíná lesní úsek, křížíme červenou turistickou značku a náhle prudké klesání na obec Krásné Pole. Již míjíme první domky, rovinu a jsme na silničce, která dolů klesá ke sklárně. Jsou tu velké domy, srubové i hrázdené, sklárna, která vznikla v r. 1414. Okny se dá nahlédnout na sklářské dílo a na rozpálené pece. Je tu obchůdek a hezké zboží, ale pozor! Ještě další kopec před námi. Silnice doprava a vzhůru. Navíc rádně rozbitá, snad bude do roka opravena - uvidíme. Takže malý slalom mezi lavy. Končí domky a opět pořádný les. A stoupáme, nyní k nádraží Chřibská, která je skoro 4km nad obcí. Je tu velký dřevařský podnik, pila a hlavně další tankodrom místo silnice. Nádraží je mimo cestu, je tu rozcestná značených cest a tak dál do Rybníště.

Obec nás vítá opět silnicí s rušným provozem. Jsme 550m nad mořem, ujeli jsme 28km a nádraží ČD máme na dosah.

Podhůřím Lužických hor - Ze Stráže pod Ralskem do Nového Boru.

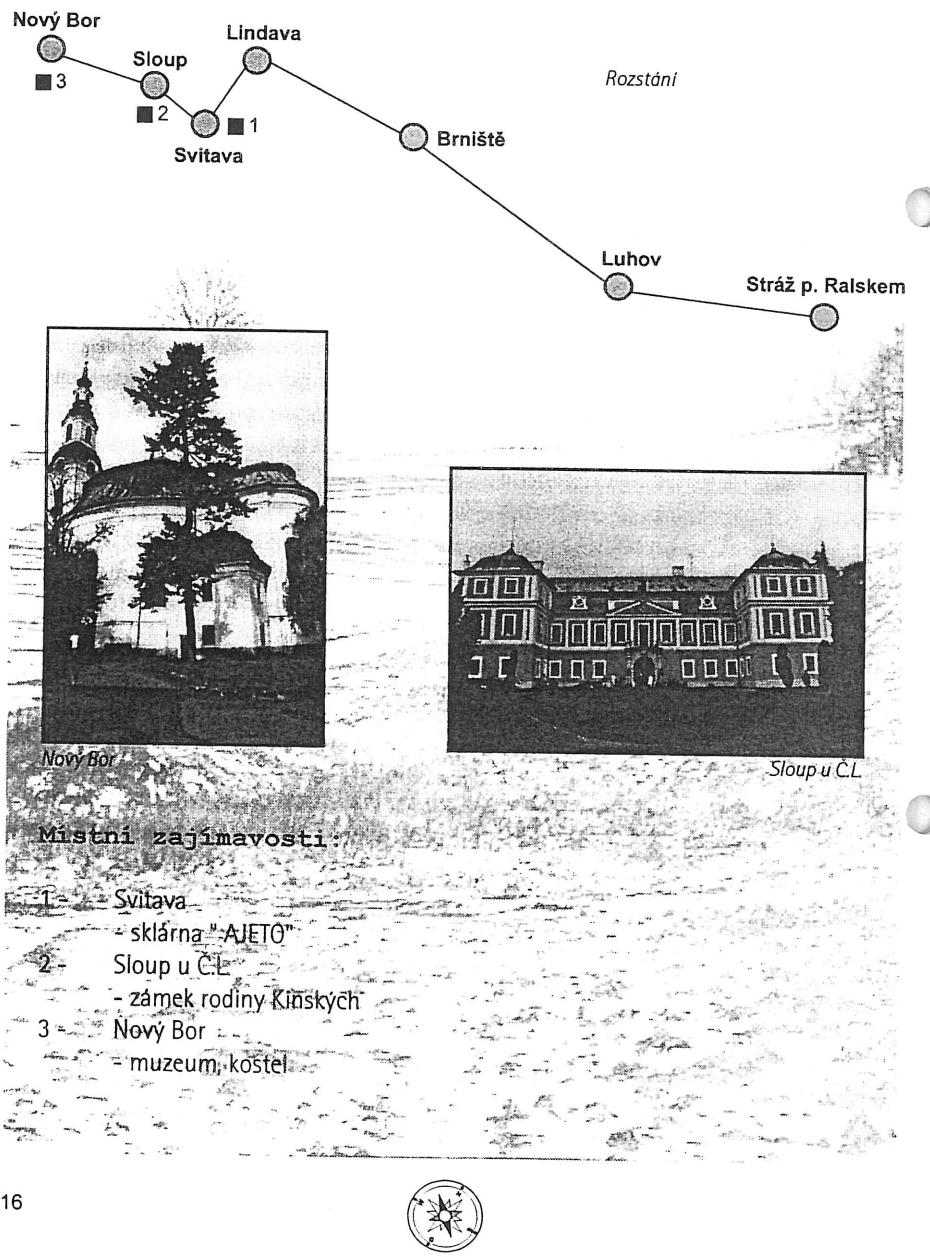
Startujeme z města Stráže pod Ralskem, z míst, kde se kříží několik již značených cyklotras a město navíc nabízí řadu možností slušného ubytování. Poměrně nízinný ráz přírody nabízí cykloturistiku jako celoroční program. Tak vyrážíme na trasu. Cíl naší cesty je v Novém Boru a trasa nás povede krajem sklářů. První úsek vede po široké silnici směr Brniště. První velká křížovatka silnice - pozor! - ta je od Mimoně. My jedeme rovně dál do obce Luhov. Zde již potkáváme zajímavé patrové chalupy a za přejezdem již začíná Brniště. Projíždí se přímo pod kopcem Tlustec, mineme hory vytěženého kamene a uvidíme hluboké jizvy v bocích kopce. Dál u nádraží je i koupaliště a v obci již první sklenářské provozy vyrábí se tu svítidla. Na návsi s obchodem s kostelem na návrší jedeme rovně podél potůčku. Mineme hospodu a drůbežárnou. Stoupáme na návrší k Lindavě. Polní úsek nabízí hezké výhledy a domky začínají až v údolí. Lindava patří pod město Cvíkov, ale my pojedeme po proudu Svitavy - hezká říčka do obce Svitava. Odbočíme z údolí u směrovky Sloup - 4km. Zde svítí novou původní textilní fabrika nyní sklárna uměleckého skla s názvem AJETO. Z boku lze nakouknout přímo do výrobní haly.

Opět jsme na cestě v polích, po pravé straně krásně vyčnívá kopec Ortel (556 m n.m.). Pomalu vjíždíme do lesů a pak již začíná lesopark - to je letovisko Sloup. Kolem koupaliště se sjíždí do obce.

Řada hotelů a penzionů, krásné sochy a domy, zámek a skalní hrád, půjčovna koní i lodiček. Zde je dobré se porozhlédnout po památkách, některé se opravují, jiné už svítí v plné kráse. Prodává se tu knížka o minulosti kraje a památkách v městě i okolí. V obci nyní odbočíme na Radvanec. To je příjemná, klidná silnička k Novému Boru. Zde někde se vyráběla ozdobná zrcadla a první optické pomůcky. Výjezd ze Sloupu osvítí hladina rybníka, jedeme pář metrů od něj, zde prý mají největší úspěchy rybáři při lovu na žížalu. Dál jedeme v lukách a les má po pravé straně zajímavost - lesní hřbitov. Hned na začátku je odbočení k místu, kde bylo popraveno 7 hrdinů rumburské vzpoury. Již to bude 80 let Prohlídka hřbitova by zbraňala mnoho času, a tak jedeme dál k městu.

Nyní to bude samá sklárna, mnoho domácích malířů a brusičů skla. Obchody a výklady, v hotelu i v prodejně aut, všude sklo. Za prohlídku stojí muzeum na náměstí, které dokumentuje vývoj technologií tavby a zušlechtování ručního skla. Ve městě je závod na výrobu skla technického, Crystalex vyrábí sklo automatické - nápojové a z minulosti čerpá i výrobu vitráží. Je tu i slavná sklářská škola s vlastní výrobou a prodejnou vzorků. Nový Bor nabízí i ubytování, je tu informační kancelář a nádraží ČD, na trati Česká Lípa - Rumburk. Máme najeto 26km.

Z Rybníště až do Saského Švýcarska.

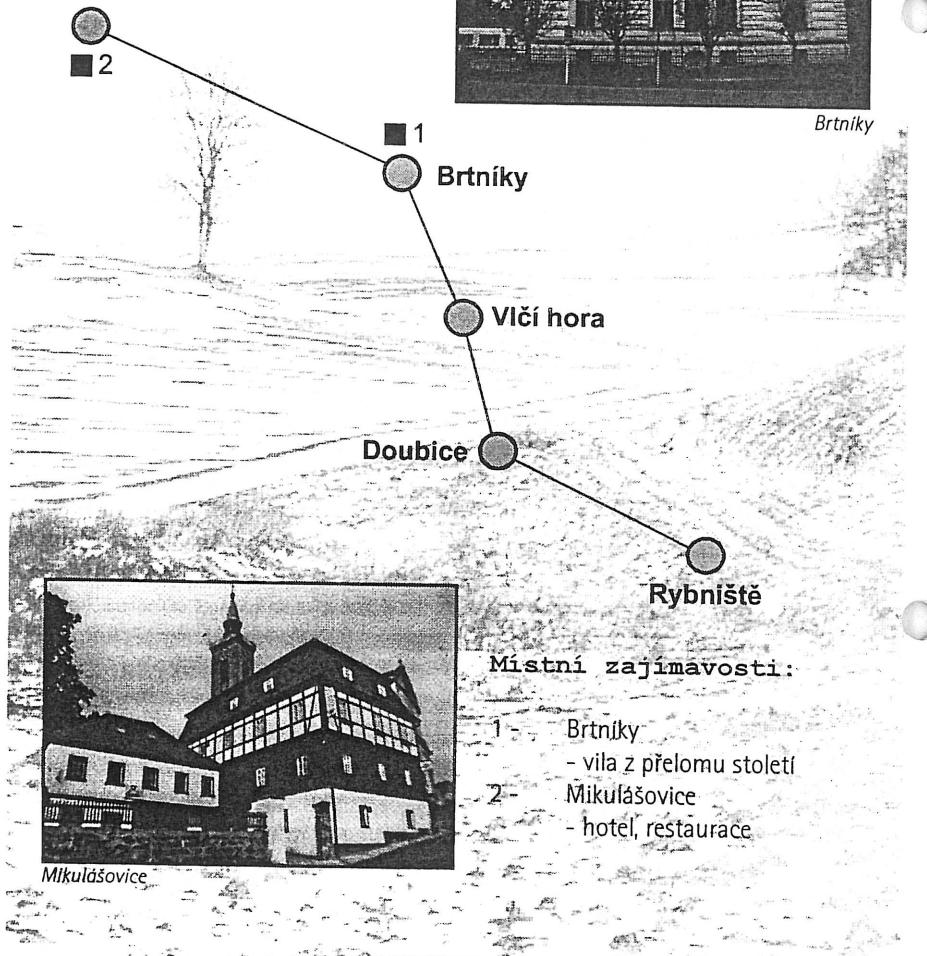
Trasa výletu bude středně náročná, vede po silničkách, které místy prudce klesají a opět stoupají. Projíždí se krajem, který nese název - Šluknovská pahorkatina. Do Mikulášovic ujedeme 18km, až k hranici to bude 21km.

Kdo bude v Rybníště poprvé, nesmí zapomenout na Velký rybník, který je opravdu velký a nabízí zajímavá a v létě i příjemné chvíle oddechu. Velmi zajímavou památkou je kostelík u silnice, ve slohu secesním. Kousek vedle je nádraží ČD, zde si u tabule přečteme, že jsme v nadmořské výšce 550m. Celé okolí je velká náhorní rovina. Také po startu na trasu budeme dluze klesat. Kolem pily vyjedeme na odbočku do Doubice. Většina chalup zde má obložení štitů břidlicí - ochrana před sněhovou nadílkou. U silnice můžeme studánku a již jenom brzdíme. Stále z kopce až k hospodě. Zde odbočíme vlevo a opět až k hospodě. Zde silnice začíná stoupat, a tak snad malé občerstvení přijde vhod. Kupte si také pohlednice, je to místní specialita. V obci byly kdysi "Mozkové lázně" a dnes se tak říká místním hospůdkám. Pohlednice to dokumentuje a nabídka tu je skutečně výborná. Je tu řada penzionů a v létě tu bývá rušno.

Nyní již jedeme oblastíčko Labské pískovce. Perlou v tomto kraji je právě Kyjov, kam máme asi 3km. Krásný rybník v údolí a kolem skály hezké domečky. Nabízí se odbočení do Kyjovského údolí i na Krásnou Lípu. Naše trasa vede vzhůru

k obci Vlčí Hora. Kopec zdoláme a na rozcestí opět vlevo. Pozorný jezdec zhlédne tabulkou k odbočení na geologickou mapu. To tu na své zahrádce místní odborník vytvořil profil všech kopců a vždy z těch kamenů, které patří horninám tam převládajícím. Je to unikát a stojí za prohlédnutí. Dál dojedeme k hospodě a zde odbočuje značka KČT k rozhledně Vlčí hory a nedaleké Verunčině studánce. Dál po silnici se opět klesá do obce Brtníky. Kdysi slavná obec s textilním průmyslem dnes je domovem chalupářů, výlety do okolí jsou zde výborné. My ale dál míříme na Mikulášovice. Ještě mineme obec Kopeč. Zde je to místo v České republice, kde voda teče do kopce. To je hádanka pro školáky, zde to platí. Potok teče vlevo do kopce a my stoupáme za ním. Později již jen tálhým sjezdem vjíždíme do slavného městečka. Zde se vyráběly nože, kudly a příbory, které jsme jako kluci tolík obdivovali. Snad výroba přejde do nového věku. Již jsme v centru města, na návrší s velkým schodištěm stojí kostel z r. 1555 s bohatou barokní výzdobou. Má uvnitř cenné barokní a rokokové zařízení, varhany z r. 1900. Za prohlídku stojí řada honosných panských domů, hrázděný hotel a některé vily. Směrem k hranici stojí další rozhledna na vrchu Tanečnice. Zde vede cesta k hraničním přechodům do Saska, do krásných skal a Národního parku. Není daleko do města Sebnitz či k Labi do Bad Schandau.

Mikulášovice

Krajem sklářů - Kytlice - Prácheň - Česká Lípa.

Obec Kytlice leží v údolí potoka Kamenice a původně tu žili hlavně lesní dělníci, později na potoce vznikaly domácí brusírny skla, které později začaly zásobovat místní sklárny. V obci ještě po výlce stály dvě budovy skláren. Nyní zbyly jen vzpomínky. Dnes tu žije mnoho hostů v létě, hlavně chalupáři a chataři, na zimu zůstává jen hrstka místních a chovanci v ústavu u silnice. Kostel a měšťanské domy jsou svědky zašlé slávy a bohatství minulých dob. Je tu krásné lesní koupaliště, hluboké lesy CHKO Lužické hory. Naše cesta povede od hospůdky "U zlatokopa" stále do kopce. Jedeme na Nový Bor.

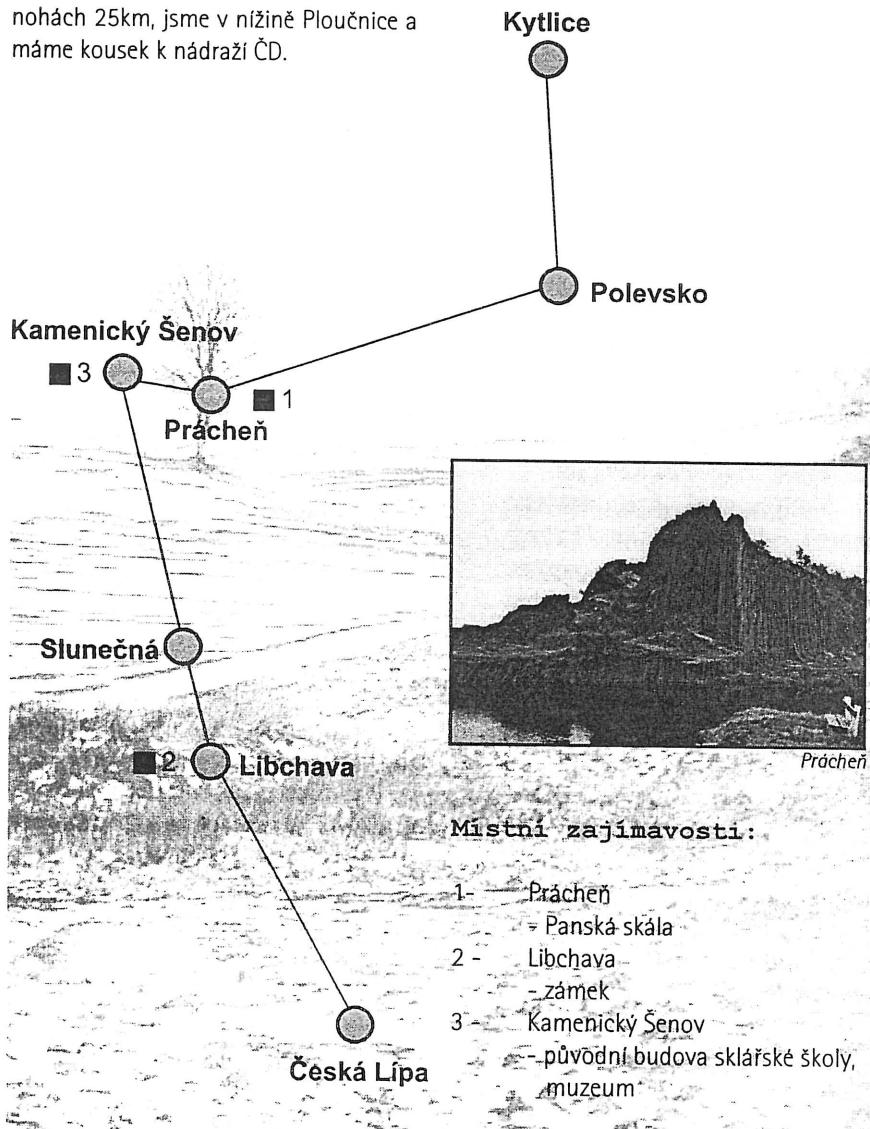
Horní část nad kostelem nese ještě staré jméno - Falknov. Kolem horské silnice řídou domky a chaloupky. Dál stoupáme lesem až k sedlu. Zde dál jedeme bez odbočení dolů do obce Polevsko. Zde ještě žijí skláři a v noci tu svítí žár z okna hutě Klára. Tam ale nejedeme. Na návsi odbočíme doprava a opět stoupáme. Silnice je již opravená a míříme na obec Prácheň. V horní části obce je také krásný kostel, který pamatuje rozkvět kraje. U silnice míjíme udržovanou kapličku a za prohlídku stojí patrové chalupy, které mají místní charakter střech a podkroví. Kdo vyšlape celý kopec bude odměněn výhledy, které nabízí dlouhá rovina cesty. Po levé straně cesty je opuštěný kamenolom, zde se těžil kámen pro hráze v Holandsku. Nyní již zarůstá travou - jsme stále v CHKO. Pod námi v údolí je obec Přysk, také

známá chalupářským životem. Dál do kraje jsou vidět vrcholky místních sopek a dál hřebeny Labských pískovců. Před námi, za silnicí č. 13 nás čeká známá Panská skála. Ta stojí za návštěvu a prohlídku stěny, které se říká Varhany. Vrchol skály má 580 m a m.

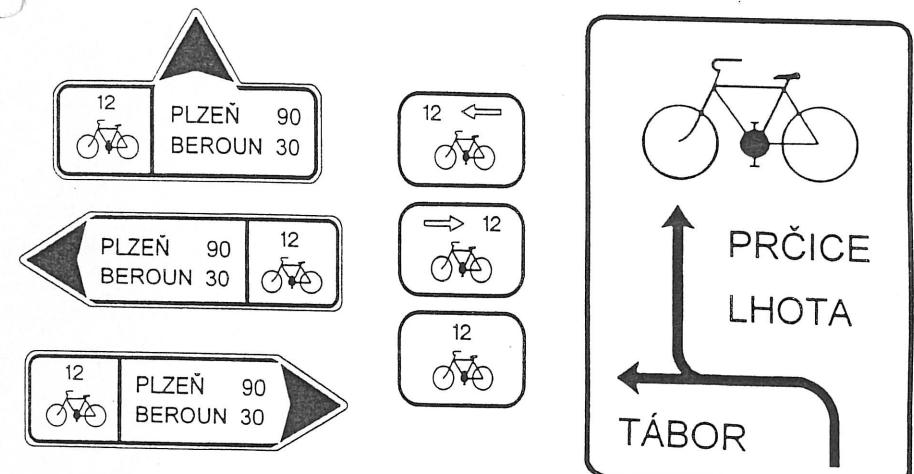
Přejedeme ze skály na silnici, která nás dovede na náměstí v Kamenickém Šenově. Cestou jsme minuli opuštěnou sklárnu a podniky na výrobu lustrů. Kousek pod náměstím je budova sklářské školy, která byla první odborná sklářská škola v Evropě. Dál ke kostelu potkáme sklářské muzeum a pod kostelem je dům, kde stará sklářská škola začínala. U kostela je řada zajímavých soch a pomníků. Malou zajižďku ukončíme opět stoupáním do kopce. Silnice míří do obce Slunečná. Za silnicí č. 13 jsme na území CHKO České středohoří. Lesem a pasekami sjíždíme do obce. Kostelíček je přímo u naší trasy a u něj je známá Farská louka, kde brzy z jara rozkvétají chráněné řeřichy. Pod hospodou nás cesta vede doprava a my dál sjíždíme do nížin. Tabule udává 4 km do Libchavy. Ještě při sjezdu mineme místo, kde dříve vedla železnice a vedle stojí malé nádraží už jen tak v polích. V obci teče potok a podél něj se vydáme k České Lípě. Ještě potkáme opuštěný zámek, který čeká na nového majitele. Pomalu vykukují hradby panelových domů ze sídlišť, ale v centru je řada zajímavých památek a hospůdek. Máme v

nohách 25km, jsme v nížině Ploučnice a máme kousek k nádraží ČD.

Nové značení

Na kole po Euroregionu Nisa

This project is supported by European's Union Phare Programme.

Tento projekt je podpořen Evropskou Unii z Programu Phare.

EUROREGION

NISA

U Jezu 2
460 01 Liberec
Česká republika
Telefon: 048 - 522 62 72
Fax: 048 - 522 62 73
e-mail: j.zamecnik@arr-nisa.cz
<http://www.euroregionu-nisa.cz/>

nisa
ARR

Agentura regionálního rozvoje

U Jezu 2
460 01 Liberec
Česká republika
Telefon: 048 - 522 62 62
Fax: 048 - 522 62 73
e-mail: info@arr-nisa.cz
<http://www.arr-nisa.cz/>

Text a foto připravil:
Miroslav Těšina

http://www.euroregion-nisa.cz/ernmenu/frames/tourist_cyclo